

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.67/2007/4. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi január hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2007.évi március hó 8. napján kihirdetett B.272/2006/11. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 6.540.- /Hatezer-ötszáznegyven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság 2006. december 7. és 2007. március hó 8. napján tartott tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett B.272/2006/11. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetésében, ezért 2 év 10 hónap börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. Rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és a védője enyhítésért, a szabadságvesztés büntetés tartamának csökkentésért és végrehajtásának felfüggesztése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.136/2007/1-II. számú átiratában indítványozta a tényállás másodfokon történő kiegészítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyását. A tényállás kiegészítését a sértett életkorának, a vádlott cselekménykori ittas állapota mértékének feltüntetésével és a vádlott vallomásaira figyelemmel az iratok tartalma alapján a leadott ütés erejének eltérő meghatározásával indítványozta. Egyebekben a bizonyítékok helyes értékelésével megállapított tényállás

megalapozottságát, a vádlott bűnösségének megállapítását a cselekmény jogi minősítését, a kiszabott büntetést és a járulékos döntéseket törvényesnek tartotta. A büntetéssel kapcsolatban kifejtette, hogy az nem eltúlzott, alkalmas a speciális és generális prevenció elérésére, ezért a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta.

Vádlott védője a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén fenntartotta a fellebbezését és a szabadságvesztés olyan mértékű csökkentését indítványozta, ami végrehajtásának felfüggesztését lehetővé teszi. A tényállást nem vitatta, de a jogos védelem elvetésére vonatkozó indokolást szűkszavúsága miatt nem tartotta meggyőző döntésnek. Álláspontja szerint a sértett nagyfokú közrehatásával, konkrétan a csontozó kés elővételével olyan indulati állapotot hozott létre a vádlottnál, ami miatt menthető felindulásban cselekedett, ez korlátozta az elhárítás szükséges mértékének felismerésében. A Btk. 29.§ /3/ bekezdésére figyelemmel az enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi büntetési tételkeret alsó határa alá enyhített, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását kérte.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az írásbeli indítvánnyal egyezően kifejtette, hogy a vádlott vallomásaira figyelemmel iratellenesen állapította meg az első fokú bíróság az ütés erejét közepes mértékben. A jogos védelem elvetésével egyetértett. A bűncselekmény tárgyi súlyára, az értékelt bűnösségi körülményekre figyelemmel a törvényi minimumot alig meghaladó büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést alaptalannak tartotta.

A vádlott az ítéletőktábla nyilvános ülésén nem vett részt.

Az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezést az ítéletőktábla nem találta alaposnak.

Az ítéletőktábla a vádlott javára bejelentett fellebbezés alapján a Vas Megyei Bíróság ítéletét a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le az eljárást, az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat értékelte.

A vádlott beismerő vallomásán kívül bizonyítékként értékelte a tanúk vallomásait, az orvos - és pszichiátriai szakértői véleményeket, tárgyi- és okirati bizonyítékokat, amelyek a vádlott ténybeli beismerését alátámasztották. Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta a bizonyítékok mérlegelésének folyamatát, ennek során a sértett, a tanúk és a vádlott vallomását egyenként és egymással összevetve értékelte. Nem tévedett, amikor a lényeges körülményekre az eljárás során mindvégig tárgyszerűen és a tanúvallomásokkal egybehangzóan nyilatkozó vádlott vallomását aggálytalannak tekintette, és a tényállást az ő vallomására alapítva állapította meg. Ugyanakkor helyes mérlegeléssel a tanúk vallomásainak ellentmondó nyilatkozatot

tevő sértett vallomását bizonyítékként elvetette, a tényállás megállapításánál nem vette figyelembe.

Az ittas sértett és vádlott közötti konfliktus okára, a bűncselekmény elkövetéséhez vezető előzményekre és az utána következő eseményekre a tanúk és a vádlott egybehangzó vallomásokat tettek. A sértett bántalmazásának azonban nem volt szemtanúja, ennek megállapításánál a vádlott őszinte, a cselekmény véghezvitelének mozzanatait részletesen feltáró vallomását fogadta el, amelyet az igazságügyi orvos-szakértő véleménye alátámasztott. Az első fokú bíróság okszerűen fogadta el a vádlott vallomásának azt a részét is, hogy nem a sértett fejére, hanem a felemelt kezére akart súlytani, mert vallomása hitelességét megkérdőjelező adatok az ügyben nem merültek fel.

A megállapított tényállás a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól mentes, következésképp a fellebbviteli főügyészség kiegészítésre, illetve megváltoztatásra irányuló indítványának a sértett életkorának feltüntetése kivételével, az ítélet nem adott helyt.

Az ítélet álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a cselekmény elkövetésére vonatkozó alapvető tények tekintetében iratellenes megállapításokat nem tett.

A sértett testét ért sérülésekkel kapcsolatos kérdések megválaszolása különleges orvosi szakértelmet igényel, az ügybe bevont orvos-szakértő véleménye a bizonyítás egyik eszköze, amelynek megállapításait az összes bizonyítékkal összevetve kell értékelni. A vádlottnak az a szubjektív véleményt tartalmazó nyilatkozata, hogy elég erősen, illetve teljes erőből ütött a sértett irányába, nem teszi aggályossá az orvos-szakértői véleményt. A testet ért erőbehatás mértékét objektív ismérvek szerint, a sértettre vonatkozó orvosi dokumentáció, valamint a bizonyítási anyag alapján orvostudományi ismeretei birtokában állapította meg a szakértő. A bizonyítékként elfogadott írásbeli és a tárgyaláson szóban / 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 19. oldal / előterjesztett orvos-szakértői véleményben rögzítésre került, hogy a sértett benyomatos koponyacsonttörése a bűnjelként lefoglalt vasrúdtól származik, amellyel a vádlott közepes erejű ütést mért a sértett fejére. A vélemény azt is tartalmazza, hogy a vasrúd önmagában emberi élet kioltására alkalmas eszköz, de a közepes erejű ütés életveszélyes sérülést hozott létre. Az első fokú bíróság tehát az orvos-szakértői vélemény által bizonyítottan állapította meg közepes erőben az ütés az erejét, amit a vádlott hétköznapi szóhasználatlal erőteljes ütésként jellemzett. A tényállás vonatkozó része ezért nem megalapozatlan, olyan hibája nincs, amit az iratok tartalma alapján ki kellene küszöbölni.

A vádlott ittaságának mértékével sem kellett a tényállást kiegészíteni, mert az ítélet 5. oldalán ezt az adatot a tényállás tartalmazza és a rá vonatkozó bizonyítékok értékelésre kerültek az ítélet 6. oldalán.

Az ítélet tábla az iratokból a Be. 352. § /1/ bekezdés a) pontja szerint a tényállást a fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően csupán annyival egészítette ki, hogy a sértett a bűncselekmény elkövetése idején 60. életévében járt.

A felülbírálat során az elsőfokú ítélet tényállása változtatás nélkül irányadó volt, a fenti kiegészítéssel határozatát az ítélet tábla erre alapította.

A megyei bíróság a megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségére okszerűen vont le következtetést, és helyesen állapította meg, hogy a vádlott nem jogos védelmi helyzetben cselekedett, amikor a vasrúddal a sértett irányába sújtott. Jogos védelemnek ugyanis a jogtalan támadás vagy ennek a közvetlen veszélye esetén van helye. A tényállásból az állapítható meg, hogy a vádlott akkor ütötte meg a sértettet, mikor már nem kellett a tetteges támadásától tartania. Az ittas sértett szóbeli szidalmait indulatosan viselő vádlott fellépése a kés kiütését követően nem tekinthető jogos védekezésnek, a kölcsönös szitkozódás és dulakodás során a sértett ténylegesen nem támadott meg senkit. A vádlott ment a sértett után az udvarra, hogy kiüsse a kést vasrúddal a kezéből, majd ezután a befelé igyekvő sértettet visszalökte. Ezt követően a rúddal a hátára ütött, ismét feléje sújtott és ez az ütése érte el a sértett fejét.

Mindezek miatt nem értett egyet az ítélet tábla a védelemnek azzal az érvelésével, hogy a vádlott a szitkozódó, késsel hadonászó, ittas sértett agresszív fellépésétől olyan indulati állapotba került, ami akadályozta az elhárítás szükséges mértékének felismerésében. Kétségtelen, hogy a sértett viselkedése nem volt jogszerű magatartás és zavarta a szálló lakóit, a vádlott azonban a kés kiütésével az udvaron tartózkodó sértett támadásának veszélyét elhárította. Az időben ettől elkülönülő sértett elleni támadása nem jogos védelmi helyzetben történt, emiatt a Be. 29.§ alkalmazásának nincs alapja, és a büntetés korlátlan enyhítésére sem kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság a fenti indokok miatt törvényesen, az anyagi jogszabályoknak megfelelően állapította meg a vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében. A cselekmény jogi minősítésénél az ítélet tábla osztotta a megyei bíróságnak azt az álláspontját is, hogy a vádlott szándéka nem irányult a sértett életének a kioltására. A cselekmény összes alanyi és tárgyi tényezőjének együttes vizsgálatával csak azt a következtetést lehetett levonni, hogy a vádlott testi sértés okozásának egyenes szándékával támadt a sértettre. Az ütés eredményeként a koponyaüreg megnyílása miatt, a sérülés közvetetten életveszélyes volt, amely a fennmaradó koponyacsonthiány miatt maradandó fogyatékossgot is okozott. A benyomatos, nyílt koponyasérülést a vádlott karnisként használt vasrúddal, a sértett felemelt kezére célozva, közepes erejű ütéssel idézte elő, de a sértett és saját ittassága, valamint mozgásuk bizonytalan iránya miatt nem tudta a találat pontosságát felmérni, a lendületből, két kézzel, hát mögüli indítással leadott ütés során a célba vett testtájék helyett, a sértett koponyáját találta el. A vádlott a vasrúddal való támadáskor vállalta azt az előre látható kockázatot, hogy a sértett sérüléseket szenvedhet, és ha sérülékenyebb testrészén találja el, esetleg súlyosabb eredményű sérülést is okozhat.

A közvetetten életveszélyes sérülés, mint a bántalmazás lehetséges eredménye elmaradásában azonban könnyelműen bizakodott, tévesen mérte fel mindkettőjük koordinálatlan mozgása miatt a találat pontosságát.

A bekövetkezett eredmény szándékos magatartásának következménye, a súlyos, életveszélyes sérülés okozásáért tudatos gondatlanság terheli.

A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság a büntetést befolyásoló bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel és súlyuk szerint értékelte. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a kiszabott büntetés nem eltúlzott mértékű, megfelel a büntetés kiszabási elveknek. A védő által hangsúlyozott, sértetti közrehatás, valamint a javára értékelt enyhítő körülmények a büntetési tétel alsó határának közelében kiszabott szabadságvesztés tartamában értékelésre kerültek, a fő és mellékbüntetés további enyhítésére törvényes indok hiányában nincs törvényes lehetőség.

Az első fokú bíróság a járulékos kérdésekben is helytállóan döntött, valamennyi ítéleti rendelkezése törvényes és megalapozott, ezért az ítéltábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amely a vádlott részére kirendelt védő díja és útiköltsége.

G y ő r , 2009. január 27. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2007. március hó 8. napján kihirdetett B.272/2006/11. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. január 27. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: